Ч. 67. Четвер 6 цьвітня (24 марта) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перед виборами. — З дїяльности розвязаного парляменту. — Ворохобня в Альбанії.

Віденьскі часописи доносять, що бувший предсїдатель нїмецкого народного союза др. Сильвестер наміряє не кандидувати більше до ради державної. В бесїдї, яку вчера на зборах виборцїв в Зальцбурзї виголосив, критикував др. Сильвестер остро поведенє социяльних демократів, котрі вправдї осуджували полїтику ческу, однак самі вели обструкцию в комісиї фінансовій і войсковій. Надто пізно рішили ся социялісти на оборону парляменту.

N. fr. Presse в телеґрамах о передвиборчій акциї доносить, що вільнодумні Нїмцї в Каринтиї не наміряють заключувати нїякого компромісу з християньско-суспільним сторонництвом, мимо того що Нїмцї в инших краях заключали подібні угоди.

Розвязаний парлямент за не цїлих 4 роки істнованя відбув загалом 275 засїдань, а то:

В 18-ій сесиї, яка тревала від 17 червня 1907 р. до 5 лютого 1909 р. 133; в 19-ій сесиї, яка тревала від 10 марта до 14 липня 1909 р. 44; в 20-ій сесиї, яка тревала від 20 жовтня 1909 р. до 27 марта 1911 р., 98.

З стеноґрафічних протоколів, які займають 50.574 сторін друку, в минувшій каденциї внесено 254 правительственних предложень і 2752 посольских внесень. З полагоджених законодатних праць парляменту суть отсї ще найважнїйші:

Реформа реґуляміну, яка унеможливила затамованє чергових праць парляменту при помочи наглих внесень.

Спільні справи: австро-угорска угода, квотовий закон.

Адмінїстрацийні справи: заложенє мінїстерства публичних робіт.

Область судівництва: закон про висоту сум, міродатних для карно-правної оцїнки учинку; ряд законів про пупілярне обезпеченє краєвих і комунальних позичок; закон про льокованє гроший вихованків в щадницях; закон про ужите частий надвишки обороту спільних сиротиньских кас; закон про зворот коштів оборонцїв подружя; закони в справі шкід, виряджуваних моторовими возами; закон про скороченє судейскої практики; закон про судову практику практикантів, які не приготовляють ся до судейскої служби; вкінци ряд законів місцевого характеру.

Державне обезпеченє: закон про міждержавні умови в области обезпечень від нещасливих випадків, реформа закона про обезпеченє робітників.

Державні фінанси: 5 буджетових провізорий, державний буджет на рік 1908, 1909 і 1910, закон про кредитові операциї.

Безпосередні податки: закон про увільненє від домово-чиншевого податку в Градци, Кракові і Садові, пільги в справі податків і належитостий для товариства Червоного Хреста.

Посередні податки: закон про континґент алькоголю в продукцийних періодах 1908 і 1909, ректіфікация брукcельского цукрового акту з 1907 р., закон про увільненє від належитостий ювілейних фондаций і маєткових переношень.

Банкові і монетарні справи: закон про бите 100-коронових і 5-коронових монет, продовженє банкового привілею до кінця марта 1911 р.

Зелїзничі справи: удержавненє ческої північної зелїзницї, державного зелїзничого товариства і північно-західної зелїзницї, закон про будову зелїзниць низшого ряду, ряд законів про будову менших зелїзничих лїний.

Аґрарні справи: закон про підпиранє хову і збуту худоби, закон про поборюванє пошестий на худобу, закон про підпиранє краєвої культури в области водних будов.

---

2)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлїйского — Конана Дойлє.

(Дальше).

Для Француза і вояка відповідь на лист хорошої женщини не могла бути тяжка. За хвильку найшов ся я в лодцї, котра й сейчас поплила в якийсь темний канал. Памятаю ще, що при всїданю впала менї в очи велика і незвичайно плечиста стать ґондолїєра. Був то найбільше широко-плечий чоловік, якого я бачив в моїм житю. Але ті ґондолїєри у Венециї, то взагалї дужі люди, а силачів між ними нїколи не хибне. Отже той силач займив місце за мною і почав веслувати цїлою силою.

Добрий вояк в неприятельскім краю повинен держати ся все на осторозї. Було то все заповітом мого житя і лиш тому завдячую, що на мої старі лїта ще живу.

Але тої ночи я був ще такий глупий і так веселий, як наймолодший з рекрутів, котрий побоює ся того, що можуть уважати єго трусом.

Пістолєт в поспіху полишив я дома. Шаблю мав я вправдї при боцї, але то не в кождім случаю певне оружиє.

Я розпер ся в моїй ґондолї і серед шуму води і плюскоту весел дав волю моїм мріям.

Дорога вела вузкою сїтию каналів, по обох сторонах здіймали ся високі доми, над нами видко було лиш малий крайчик неба засїяного звіздами. Тут і там при мостах розсївала олїйна лямпа своє млаве сьвітло, деколи видко було сьвічку, горіючу перед якимсь сьвятим образом. Впрочім всюди було темно, а я міг добачити лиш піну, що творила ся від пореня филь передом ґондолї.

Місце і час були немов би сотворені до думаня....

Я почав роздумувати о минувшости, о всїх великих дїлах, в яких брав участь, о конях, на котрих їздив, о женщинах, які любив і які мене любили. Відтак гадки мої забігли аж до моєї дорогої матусї; я уявляв собі ту радість, яку їй вроблю, коли люди в селї будуть оповідати о геройских подвигах єї сина, о єго славі.

Думав також о цїсари і о Франциї, вітчинї так хороших дочок і так хоробрих синів!

Серце менї сильнїйше забило на гадку, який приріст землї принесемо тій нашій вітчинї.... Єї могучости, панове, хотів я присьвятити цїле моє житє! Нехай жиє Франция! Нехай жиє цїсар!

Я поклав руку на серци, аби зложити присягу, але в тій хвили напав на мене з заду ґондолїєр.

Коли кажу, що мене напав, то не скажу, аби мене заатакував, але що цїлим своїм тягаром кинув ся на мене.

Такий драб стоїть з заду над кимсь, коли веслує, так, що не можна єго бачити, анї оборонити ся перед того рода напастию. Перед хвилею сидїв я ще з високо піднесеним чолом, а по хвили лежав як довгий на сподї лодки, а та потвора лежала на менї, так що я тратив вже віддих. На карку чув я єго горячий віддих.

В миг ока вирвав менї шаблю, на голову засунув менї мішок і привязав єго сильно шнуром.

Отже я лежав на сподї ґондолї, зловлений, як співаюча птиця, котру хотять всадити до клїтки. Я не міг кричати, не міг рушати ся.... Я був якимсь клунком.

По хвили почув я знов шум води і плюскіт весел. Ґондолїєр скінчив свою роботу і їхав дальше так спокійно, немов би привик до того, що кождого дня якогось полковника гузарів везе в мішку!

Не можу вам, панове, висказати словами, яке упокоренє відчував я і яка взяла мене скаженість, пересьвідчившись, що лежу звязаний як баран, котрого везуть на заріз! Я, бриґадиєр малого капраля, найлїпший їздець з шістьох бриґад, найлїпший борбник Великої Армії, зловлений в так поганий спосіб безоружним чоловіком!

Мимо того лежав я спокійно; єсть бо хвиля опору, але є також хвиля, в котрій треба шанувати свої сили. Я почув, як той великан вхопив мене за рамя і зрозумів, що супротив него я лиш дитина. І то дитина сповинена!

Отже з бючим серцем ждав я нагоди, ко-

Суспільне обезпечене: закон про нічну працю женщин, закон про технічні досліди.

Міждержавні зносини: 4 торговельно політичні уповажняючі закони, закони про комунікацию з оттоманьскою державою і Етіопією.

Торговельна політика: закон про торговельних помічників і замикане склепів, закон про підпиране будови мешкань, закон про вибір сірників (заборона вживаня фосфору).

Войскові справи: 4 контінґенти рекрутів, закон про запомогу підчас войскових вправ.

Вкінци кілька важних законів були вже близькі полагодженя в комісиях обох палат: в палаті послів предложене про суспільне обезпечене і про службову праґматику, в палаті панів закон про зміну постанов загального цивільного кодексу що-до виховання і карноправної охорони молодїжи, в обох палатах закон про поборюване заразливих недуг, про умови в справі обезпечень і про похатництво.

З Цетиніє доносять, що турецкі войска скутарскі, які вийшли минувшого вторка із Скутарі на поле борби під Тузі і Кастраті стрітили ся під Кастраті з сильним опором ворохобників. Ворохобники мали однак за мало муниції і оружия, аби могли успішно спинити Турків. Длятого турецким войскам удало ся обійти альбаньскі становища. Одна часть войска обійшла полудневo всхідну сторону озера скутарского, друга полудневу і появили ся на задах Альбанців. Тоді Альбанці уступили і займили оборонне становище на горах Теґліє-Пляніца.

Після послідних вістих ворохобники мимо сильної оборони були приневолені уступити ся з Теґліч. Передвчера по полудни чути було сильну канонаду в стороні Теґліч-Пляніца. Як доси звістно, страти войск турецких досить значні; є богато убитих і ранених. Однако і ворохобники мають богато страт. Родини ворохобників утікають громадами до Подґориці, в Чорногорі.

Із Скоплія доносять, що турецке правительство числить ся з можливостию розширеня ворохобні і на всхідну Альбанію і робить відповідні зарядженя.

Вчера рано донесено до одної з віденьских часописий, що супротив ворохобні турецкий султан понехав наміру подорожи до Альбанії. Отже „Neue fr. Presse" довідує ся тепер з Солуня, що та вість неправдива. Султан мимо всього вибере ся в подорож по Альбанії.

Новинки.

Львів, 5 цьвітня 1911.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити із своїх приватних фондів гр. к. комітетови будови церкви в Довжках турчаньского повіта на докінчене тої будови 200 К запомоги.

— **З почти.** Президент гал. Дирекциї почт і телєґрафів призволив на взаїмну заміну місць службових асистентам почтовим Як. Аксентовичеви в Заліщиках і Евзев. Баттеровичеви в Снятинї. — З днем 1 цьвітня отворено в Березові нижнім печеніжиньского повіта почтову складницю зі звичайним кругом діланя. Складниця ся буде сполучена з урядом почтовим в Березові вижнім за помочию пішого післанця, курсуючого межи Яблоновом а Березовом вижним.

— **Затверджене доцентури.** Пан Мінїстер просьвіти затвердив ад'юнкта дра фільософії Лукіяна Еміля Беттхера яко доцента математики на політехніці у Львові.

— **Лїцитация.** Дня 11 цьвітня 1911 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових на стациї в Бродах публична лїцитация невідобраних товарів як: горівка, меди, оцти, шкіри, пера, вина, сукна, насїня, цьвітів, оріхи, прядиво і т. и.

— **Дрібні вісти.** Сеї ночі зима знов до нас завитала. Без сумніву єсть то послїдне дихане умираючої старухи але своїм студеним віддихом таки нас всїх налякала. Ще передвчера було 15 степенів тепла а нинї цїлий Львів білїє ся від снїгу. Але мабуть не довго він буде білїти ся, бо вже зачинає виглядати з поза хмар тепле сонїчко. — Від пятниці рана до вчера переїхало через Краків 13.609 осіб на заробітки до Прус. — Панї Павлина Сосинова згубила золотий ланцушок з дармовіеами вартости 400 К. — П. Б. П. згубив в каварни „Абация" полярес, в котрім було 3000 кор. Гроші знайшов платничий тої каварнї Яков Келлер і віддав їх властителеви.

— **Нещаслива пригода** стала ся оногди у фабрицї деревляних рам на Левандівцї під Львовом. Робітник Йосиф Дяк дістав ся в часї працї межи колеса машини, котрі роздушили єму грудну клїть і нарушили стовп хребтовий. Завізвано на місце поготівлю ратункову, котра подала нещасливому першу поміч і в грізнім станї відставила до шпиталю.

— **Львів валить ся,** але ще не цїлий лиш деякі старі і нові доми, одні зі старости не можуть вже удержати ся на ногах, а другі заким ще народили ся так вибуяли і очевидно так мало діставали вапняної поживи, що зараз по народженю кости їм потріскали. В понедїлок рано повідомлено полїцию, що двоповерховий дім при ул. Ваговій ч. 7 зачинає хитати ся і готов завалити ся. Полїция повідомила о тім маґістрат. Маґістрав приняв то до відомости, а знаючи, що в домі тім нїхто не мешкає і що — як пише одна з львівских ґазет — близько того дому не мешкає анї нїякий радний міста, анї єго жінка анї дїти, анї нїякий

тра чейже повинна була менї лучити ся! Так, панове!

Як довго я там лежав, сам вже не знаю, але видавалось менї то дуже довго, а чув я лиш шум води і удари весел.

Ми звертали в бік дуже богато разів, бо до моїх уший доносив ся жалістний голос ґондолієрів, котрі накликують ся, остерігаючи одні других о своїм наближеню.

По довгій подорожи пізнав я вкінци, що ми приплили до берега.

Мій драб три рази стукнув веслом в якусь деревляну стїну, а у відповіди на то почув я відмикане засув, отиране замків, а відтак скрипіт завіс брами.

— Маєш єго? — спитав якийсь голос по італїяньски.

Потвора, що мала мене в своїй власти, розсьміяла ся голосно і копнула ногою мішок, в котрім я був зашитий.

— Там є — відповів.

— Вже ждуть.

— Возьміть єго — сказав мій робітник.

Підніс мене, вступив на кілька сходів і кинув мною на дуже твердий поміст, аж всї кости в менї затріщали. Відтак заперто і замкнено браму.

Був я отже арештантом в тім домі.

По заколоті, який настав по моїм прибутю, пізнав я, що довкола мене мусить бути порядна купа людий. Розумію далеко лїпше по італїяньски нїж говорю, тому дуже добре знав, о чім говорять.

— Ти чей не убив єго, Маттео?

— А щож би то шкодило, колиб я був так зробив?

— На милість Бога, ти мусїв би був відповідати перед трибуналом!

— Атже єго хотять убити, правда?

— То правда, але чей то не наша річ псувати комусь інтерес.

— Будьте спокійні, жиє. Умерлі не кусають, а я почув дуже добре єго зубища на моїй руцї, коли єму закидав мішок на голову.

— Алеж він лежить дуже спокійно.

— Розвяжіть мішок, то найлїпше пересьвідчите ся, чи ще жиє.

Розвязано шнур і знято з мене мішок. Я лежав з замкненими очима непорушно на земли.

— Бій ся Бога, Маттео, ти скрутив єму вязи!

— Але де там! Зімлїв лише. Лїпше для него, коли вже не верне до сьвідомости.

Я почув, що хтось добирає ся до мене.

— Маттео добре каже — відозвав ся якийсь голос. — Серце бє у него як молот. Дайте єму спокій, зараз прийде до себе.

Я ще хвильку пережидав, відтак відважив ся піднести повіки.

Спершу не міг я нїчого бачити, бо за довго був в пітьмі, а там, де я тепер опинив ся, було також досить темно. Вскорі однак я пересьвідчив ся, що надо мною було якесь склепінє, де були з'образженя богів і богинь.

Отже то не могла бути якась нора розбишацка а затягнено мене радше до льохів якоїсь венецкої палати.

А відтак поволи і крадьком глипнув я оком на драбів, стоячих довкола мене. Побачив мого ґондолієра, великого смаглявого драба, а дальше малого, утлого чоловіка, що мав приказуючий вид і держав в руцї ключі, вкінци же двох високих молодих льокаїв в лїбериї. З їх розмови здогадав ся я, що той з ключами був дозорцем, котрому всї підлягали.

Було їх отже чотирох, але того харляка не можна було числити. Колиб я був мав оружиє при собі, сердечно сьміяв ся би з таких противників, але в борбі на кулаки не мав я нїяких виглядів з одним, а щож доперва з чотирма! Тому мусїв я здати ся на голову, а не на кулак.

Я розглянув ся за якимсь виходом і незначно порушив головою. Хоч зробив я то дуже осторожно, то однако рух той добачено.

— Ходїть! Збудїть ся! Збудїть ся! — крикнув ключник.

— Вставай, малий Французику! — воркнув ґондолієр. — Марш! Вставай! — а до того другого візваня додав дуже сильне копнене ногою.

Ще нїколи нї один чоловік не виповнив так скоро приказу, як тодї я єго виповнив, панове! В одній хвили зірвав ся я на ноги і почав утїкати в глубину пивницї. Гнали за мною, як гончі пси за лисом; я скрутив на лїво в якийсь коридор, відтак ще раз на лїво і опинив ся знов в тім самім місци, звідки вирвав ся.

Вже мене майже хватали, я не мав часу надумувати ся, вбіг на сходи, але напротив мене сходило саме двох мужчин, я завернув і кинув ся до дверий, котрими мене принесено, але не міг відсунути тяжких засувів.

Ґондолієр кинув ся на мене зі штилєтом, але я дав єму такого копняка в живіт, що упав на землю, а штилет вилетів єму з рук. Вже не було часу єго піднести, бо обсїло мене кількох тих італїяньских псів.

Коли я між ними просмикував ся, підставив менї ключник ногу, так, що я повалив ся на землю. Зірвав ся однак зі скоростию блискавицї, продер ся поміж них, вирвав ся з їх рук і кинув ся на двері, що були на другім кінци підземного коридора. Добіг до них в сам час і скрикнув з радости, бо коли натиснув на клямку, они отворили ся. Я був уратований! Однако я забув, в якім я дивнім місті. Кождий дім є там островом.

Коли я отворив двері і хотів вибігти на улицю, побачив в сьвітлї з коридора перед собою тиху, чорну воду, що сягала аж до порога. Наляканий подав ся я назад, а мої здогінники опинили ся зараз коло мене. Однако не так легко зловити мене, панове!

Знов при помочи кулаків і копняків зробив собі дорогу, хоч мусїв полишити в руцї одного з тих драбів цїлу жменю волося.

Малий дозорець бив мене ключами, мене торгали і дерли одїнє на куснї, але все таки я їм вирвав ся. Знов вбіг я на сходи, вивалив на горі якісь великі двері, котрі загороджували менї дорогу і я пересьвідчив ся вкінци, що всї мої з'усиля були марні.

(Дальше буде).

свояк ані хоч би лиш якийсь протеґований; припускаючи дальше, що коли той дім міг стояти через 6 місяців, то може й дальше стояти, не зарадив нічого в сій справі.

Отже камениця стояла аж до 6 год. вечером і лиш поліциян пильнував єї. Якось о пів до 7 год. переїхав тою улицею віз з набором і від того мабуть дім затряс ся та кусень мура впав на землю. Поліциян зміркувавши, що грозить небезпечність, полишив на сторожи кількох прохожих, щоби не пускали нікого тою улицею, а сам побіг до телефону і дав знати комісариятови о грізній небезпечности. Заким ще явила ся комісия на місци, пук мур від другого поверха аж на долину і завалила ся стіна, що нігде не притикала та потягнула за собою прочі стіни. Румовище засипало цілу улицю Вагову аж до брами напроти положеного дому. На щастє під ту пору не було нікого ані в старій рудері ані на улици і обійшло ся без жертв в людского житя.

Друга будівельна катастрофа стала ся при улици Млинарскій ч. 1, де завалив ся новий дім, ставлений будівничим Рімером. Дім сей, будований очевидно після найновійшої моди, котра каже, щоби будова як найменше коштувала, а приносила як найбільше чиншу та щоби ліпити стіни підчас морозів, коли робітник найдешевший, завалив ся в ночи з неділі на понеділок. Повалили ся всі стелі бетонові і часть муру від даху другого поверха аж до долини. Та й в сім случаю обійшло ся без жертв.

— Шевченківске сьвято в Старім Самборі. До „Руслана“ доносять: Дня 3. цьвітня відсьвятковано дуже величаво в Старім Самборі ювілейний обхід пятьдесятих роковин смерти Тараса Шевченка. Місяць тому назад, міска рада майже одноголосно — бо тілько кацап Иосиф Папп не був за внесенєм — ухвалила на внесенє одного радного Русина, щоби в маґістратскій салі засідань вмурувати памяткову таблицю, на що призначено 100 К. Таблицю марморну замовлено в робітни каменярскій Генриха Перієра у Львові, а вмурувавши єї на виднім місци в стіні, відкрито таблицю дуже торжественно дня 3. цьвітня с. р., о годині $12^1/_2$ в присутности ради громадскої і великого здвигу міщан, селян і інтеліґенциї. О. Дан. Лепкий віддаючи міскій зверхности вмуровану таблицю в опіку, пояснив популярно зібраним, чим є для нас Шевченко, яке було его житє, та чому він для нас так дорогий, подякував радним за прихильність і пошану великого Генія, котрого так страхає ся простора Росия, а особливо єї правлячі круги. — Вечером того самого дня в салі польского „Сокола“ відбув ся концерт з добірною програмою. Вступне слово дуже красноріпчиво проголосив з памяти о. радник Дан. Лепкий, подавши погляд на житє-бутє нашого народу по тім і по тамтім боці Збруча в тім часі, коли Тарас Шевченко народив ся, коли жив і творив; а опісля розповів про той вплив Шевченкової поезиї на нашу мову і літературу. Дальшу програму виповнили хорові продукциї кількох вельми удачно виконаних точок під умілою батутою п. Иосифа Білобрама, котрий великою своєю працею і пожертвованєм довів до того, що старосамбірский хор зложений з міщан не засоромив би ся нині своїм співом і в перворяднім місті. Простора саля „Сокола“ була битком заповнена, а кождий з слухачів виходив вдоволений з вечерка.

— Крамарский курс на селі. В днях від 27 лютого до 18 марта відбував ся заходами товариства „Просьвіта“ у Львові і о. Северина Матковского, пароха в Босирах, гусятиньского повіта, при кредитовій спілці в Босирах тритиждневий крамарский курс, на котрий зголосило ся було 45 участників, переважно селян і селянок з гусятиньского і борщівского повіта у віці від 15—40 літ.

Науку книговодства, товарознавства, ґеоґрафії торговельної і техніки спілкової уділяв п. Грушкевич, делеґат товариства „Просьвіта“. Виклади его зєднали єму щирі симпатиї у слухачів, а причинили ся до точного і совістного вивученя бухгальтериї через участників.

Практичну науку побирали участники курсу в місцевій торговли Спілки. Науку купецких рахунків уділяв місцевий управитель школи п. Остапчук, а науку української історії і кооперациї п. Гуменюк, що приїздив з другого села, мимо найгіршої мартової погоди в годинах вечірних. В день ювилею Шевченка відбув ся історичний виклад п. Гуменюка при помочи скіоптикону. Попис відбув ся дня 18 марта. Іспитувано зі всіх предметів при участи селян і о. Северина Матковского, котрий брав також чинну участь в курсі, викладаючи етику в купецтві з християньского становища. Попис закінчено подякою „Просьвіті“ і членам учительского збору за щиру, совістну і тяжку працю — а промовляв учасник курсу п. Шкляррик, почім відспівано народний имн: „Ще не вмерла“.

З курсистів одержало успіх дуже добрий 8, добрий 13, досить добрий 3. не признано успіху 10, не клясифіковано кількох. Із зголошених курсистів в числі 45, витревало до кінця 36. Курсисти подіставали сьвідоцтва з підписами всего учительского збору.

Телеґрами.

Париж 5 цьвітня. Аґентия Гаваса доносить з Танджера: Вісти з Феза представляють стан річи незмінений. Відділи Берберів окружають місто.

Вашинґтон 5 марта. З нагоди затвердженя договору торговельного межи Сполученими Державами а Японією, цісар японьский і президент Тафт вислали собі взаїмно ноти, увіряючі о взаїмній дружбі і висказуючі надію, що дружба обох країв ще поглубить ся.

Петербург 5 цьвітня. В думі новий президент Родзянка заявив в своїй привітній бесіді, що вірить в жизненну силу і важність державну представительства народу в Росиї. Та віра его скріпила ся особливо в послідних днях в добі побоювань і заворушень, котрі після его думки були злишні. Бесідник вказав на солідарність всіх партий в послідних днях і сказав, що в будучности нема причини до обави. Дума може з довірєм і спокоєм сповняти свою задачу.

Петербург 5 цьвітня. Зі школи правознавства видалено 25 студентів, котрі не хотіли ходити на виклади одного з професорів, що єсть дуже діяльним членом союза народу російского.

Москва 5 цьвітня. На місце Головіна вибрано послом до думи адвоката Тесленка, кадета.

Атини 5 цьвітня. В Смирні дає ся знову сильно відчувати бойкот кораблів і товарів грецких. Також в Дарданелях віджив бойкот антигрецкий.

Ціна збіжа у Львові.

дня 4-го цьвітня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·—	до	11·20
Жито	7·—	„	7·20
Овес	8·30	„	8·50
Ячмінь пашний	8·—	„	8·30
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·—	„	8·30
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	70·—
Тимотка	45·—	„	55·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·30**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·03
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·37.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, **3·55**, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45** **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·33.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, **3·40**, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).